

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sânt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român“,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1879 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Atragem atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Martie 1879 ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espedirea silită a sista sau a întârzia cu espedirea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârzie, pentru ca editura să se poată orienta cu tipariul esemplarelor.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumărantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată cetii.

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fișei de adresă dela abonamentul ultim.

Alegeri la sinodul archidieceșan.

Următoarele alegeri ne-au mai venit la cunoștință:

În cerc. VI (IIa) din cler: Moise Lazar as. cons., mireni: Alecsie Olariu, avocat, Ioanichie Olariu funcționar; în cercul XX (Agnia) din cler: Nicolae Popea, archimandrit și vicariu archiepesc, mireni Ioan Tecoanță vice-notar reg., Ioan Zacharie vice-notar reg.; în cercul III (Sebeș) mireni; Dr. Stefan Păcurariu, avocat, Ioan Bojiță, avocat; în cercul IV (Orăștie) din cler: Ioan Botean paroch, mireni: Dr. Avram Tincu, George Secula avocat; în cercul XVII (Vâlcele) din cler: Dr. Ilarion

Pușcariu, protosincol; în cercul XIX (Făgăraș) din cler; Traian Mețian, preot.

Revista politică.

Sibiu, în 7 Martie.

În camera ungurească nu mai încap alt obiect la dezbateri, decât catastrofa dela Seghedin. Opozițiunea face pe guvern responsabil pentru această daună însemnată. Deputatul dela Seghedin, Ferdinand Bakay a prezentat următoarea rezoluțiune: „camera să esmită o comisiune de 12 cu mandatul, a erua cauzele catastrofei, ce a suferit Seghedinul, a elabora un proiect de lege pentru delaturarea de mobilități și de imobiliile în Seghedin, a așterne camerei un proiect de lege despre reedificarea orașului și a elabora o dare de samă despre regularea Tisei.“ Această rezoluțiune se debata în ședința de astăzi; partida guvernamentală a hotărât în conferința ei a nu primi rezoluțiunea.

Contele Șuvaloff, diplomatul, care totdeauna, când este vorba a pacifica ceva, intră în acțiune, se află chiar acum în călătorie dela Londra preste Berlin la Petersburg. Misiua lui este, precum ne asigură foile oficiale, a realiza o înțelegere între puterile europene cu privire la cestiunile încă neresolvite a tractatului dela Berlin. Misiua contelui Șuvaloff se spriginesce de adunarea națională din Tirnova, care tēmând lucrările sale, pentru a alege inainte de principe să nu se întempe înaintea de 3 Mai și Rusia să aibă astfel prilej a prelungi ocuparea Rumeliei.

Și Turcia contribuie cât poate pentru a incurca itele în Rumelia răsăriteană. În favorul imperiului turcesc s'a instituit așa numita comisiune internațională și au crezut, că Poarta ar preveni din resputeri acestei comisiuni, cărei Rusia și așa i face câte toate greutăți la elaborarea

unui statut pentru Rumelia răsăriteană. Însă membrii turcesci ai acestei comisiuni se opun necontentit la propunerile făcute chiar și de cătră Anglia și Austria.

O depeșă din Constantinopole de dto 18 Martie comunică: directorul de finanțe al Rumeliei răsăritene Schmidt a sosit dimpreună cu generalul rusesc Stolypin în Slivno și îi amenințat de cătră locuitorii de acolo. La mandatul generalului s'au făcut mai multe arestări.

Correspondentul din Berlin al ziarului „Pester Lloyd“ scrie, că prim-ministrul Franciei Waddington n'ar fi neaplecat, a sprijini proiectul Rusiei pentru unirea Rumeliei răsăritene cu noul principat al Bulgariei, fiindcă numai aceasta ar fi o garanție pentru pacea în provinciile din ceștiune. Planul: a face posibilă această unire a neamurilor bulgare prin alegerea a unui principe al Bulgariei care, întrunind și aprobarea Poartei, se poată fi totodată guvern al Rumeliei, — uniune personală — se spriginesce foarte tare de guvernul Franciei. Și Italia este în privința aceasta de acord cu Franția.

Guvernul din Atena a dat mandat comisarilor grecesci din Prevesa, a aștepta instrucțiunile comisarilor turcesci și dacă cumva instrucțiunea n'ar consuna cu tractatul dela Berlin, constatând opunerea Turciei, să signeze protocolul și să plece. Delyanias de acum încă s'a adresat la puteri pentru mijlocire.

Discursul

dlui T. L. Maioreșcu rostit în Camera României la 23 Febr. (8 Martie 1879).

D-lor deputați! Starea în care ați dus mica opozițiune conservatoare în mijlocul d-voastre este în momentul de față neobicită. Până acum, de câte ori veniți, în rarele cazuri în cari au venit din partea noastră, vă vedeam pre toți, din o parte și din alta, uniți ca să afirmați adversitatea

de principii. În cazul de față însă ne înfățișăm nouă celor din opozițiunea conservatoare, un spectacol cu totul deosebit. Vedem aceasta majoritate, aceasta aproape unanimitate de părere, despărțită în două tabere. Eu am auzit pe unul din cei mai autorizați deputați ai majorității d-voastre de până acum, ași în minoritate, pe acela care se numea un veteran al luptelor parlamentare încă de la constituantă, pe d. N. Ionescu, aruncând majorității aceste camere cuvântul de desparțire și amestecare de raportor, reprezentant al acestei majorități, răspundând minorității d-v. cu acelaș cuvânt de mistificare. Când unii alora vă aruncați cuvântul de mistificare, permiteți opozițiunii conservatoare de a nu vă imita în această procedere. Noi suntem convinși, că nu poare fi vorba de mistificare în această adunare, nici din partea unora, nici partea altora. Sânt convins, că este de demnitatea ori căru parlament de a crede și a afirma, că ori-ce deputat lucrează în bună credință ca un reprezentant al țerei întregi. Așa dar, de bună credință și fără vorbă de mistificare, ruga ca unii din acei cari vor vorbici după mine să mi facă onoare de a mă lămuri asupra următoarei întrebări. Noi cei din opozițiune vom vorbi în sensul propunerii majorității și vom vota în acelaș sens, adevă vom vota moțiunea pentru revisuirea art. 7 din Constituțiune, fără a vota și vre-o motivare. Întrebarea care o fac este însă aceasta: pentru ce voiți d-v. din minoritate să ne siliți pe noi toți de a vota nu numai propunerea de revisuire a art. 7, (căci aceasta o primim cu toții), dară de a vota și motivele d-v.? Cestiunea 'mi-a părut deplasată până acuma, și 'mi pare că și D. Codrescu ieri, și D. Furculescu și D. Ionescu lucrând deosebit o confuziune asupra două acțiuni deosebite: motivele și concludiunea. D. Furculescu, care a vorbit în urmă în sensul minorității, ne-a cerit pe Laferriere ca să probeze, că declarațiunea trebuie să fie motivată. Eu am împrumutat dela dsa cartea și iată ce citesc în Laferriere, în pasagiul citat de dsa. „Les declarations de sous les projets de lois ordinaires.“ Va să zică și declarațiunea, că este cazul a se revisui articolul 7 va trebui însoțită de o espunere

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.
(9. urmare.)

VI.

De la Leyden la Anvers.

Al doilea signal resună. Călătorul făcând un repede întorsătură și stătând față în față cu acela, care ajunsese prea târziu.

— Ah! Dacă nu mă înșel, am onorul de a saluta pe doctorul Van-der-Bader...

Învățatul, căci el era, se închină, cu o oftare dureroasă.

— Tocmai dânsul, domnule, răspunse el.

— Voiu avé dar onorul, a călătorii împreună cu cel dintâiu învățat al Holandei, cu vechiul meu profesor?

— Ah, nu credeam a avé fericirea să te cunosc.

— Lucru fresc, răspunse tinărul

om, dând cuvintelor sale un accent mai grav; D-ta ai avut atâta elevi, domnule doctor!

— Adevărat, și se învățatul.

— Nu mă mir dar, dacă îți sânt necunoscut, și eu îmi reînosc întrebarea: avea-voiu plăcerea de a'ți fi soțul D-tale de drum?

— Este cu neputință, domnule, ai vădut tocmai, că mi s'a refuzat un bilet la Anvers.

— La Anvers?

— Da, și eu mă ved silit, a mai aștepta poate, vre-o patru sau cinci oare.

— Stimată domnule Van-der-Bader, îmi vei permite, să'ți fac un mic serviț?

— Placă!

— Un amic, pe care'l așteptam aici, avea să plece cu mine la Anvers. Acest amic n'a venit, și eu pot dispune de locul meu, îmi vei face onorul să'l primesci?

— Ah, domnule, îmi faci o mare bucurie, însă...

— Lasă scrupulii; amicul meu nu

va mai veni acum, mai avem abia încă un minut...

Al treilea signal resună cu putere.

— Aide, domnule doctor, și se tinărul.

— Viu, și se Van-der-Bader, cu față voioasă, D-ta ești o adevărată providență pentru mine; călătoria mea se începe bine.

— A mea cu atâta mai mult, replică cu dulceață vechiul elev al doctorului.

După vre-o câte-va clipe cei doi călători erau bine așezați într'un confortabil vagon, și trenul alerga cu toată iuțimea spre Utrecht.

Van-der-Bader își pusese în față lui un mic sac de drum, și pe sac o carte: *Amorul de Michelet*.

— Așa dar, scumpul meu învățator, înșepu deodată tinărul soț de drum al învățatului, D-ta nu'ți mai aduci aminte de elevul Alphen Eller-mann, acest rēu subiect, al căruu memorie era atât de nemulțumitoare?

— Așa va fi, îi replică doctorul, ce-au ajuns el?

— Se află înaintea D-tale.

— Ah!

— Tocmai cum îți spun.

— Ei bine, domnule Eller-mann, eu nu te-ași fi recunoscut.

— O cred, prea bucuros... trei generații de studenți au eșut de atunci din universitatea de Leyden; de altcum, călătoriile au trebuit să mă schimb foarte mult.

— Ai făcut călătorii?

— Foarte mari.

— Ah! Ah!

— Cu toate acestea sânt încă de parte de a fi sfârșit cu aceste plimbări în giurul lunei, ah! ceea ce caut, mai că nu e de aflat.

— Și ce cauți domnule Eller-mann? întrebă învățatul cu curiositate.

— Fericirea, domnule!

— Frumos obiect de studiu, cugetă doctorul, apoi adăose tare:

— D-ta mergi?

— La Paris!

— Auzi, auzi! Tocmai acolo merg și eu.

— Dar, a bună samă, spre alt scop decât mine, domnule Van-der-Bader; un om ca D-ta, nu se ocupă de nimeni-

de motive. Dară cine o tăgăduiesc aceasta? Dară oare aceasta e în discuțiune? Unde ați vădut un act legislativ, unde Camera să nu voteze legea ce i se aduce alături de espunerea de motive a ministrului?

Dară motivați dlor, cât veți voi; nu mă faceți însă pe mine, care mă unesc cu concludiunea dv., să votez și motivele dv. Aceasta n'a trecut prin capul nici unui parlament din lume și sînteți necorecți, constituționalmente vorbind, când cereți dela noi să vă votăm nu numai concludiunea, dară și considerațiunile D-v. Este d-nii mei, așa de elementar aceasta, în cât mă mir, cum a scăpat din vederea vechiului parlamentariu la 1866 deosebirea între proiect de lege și espunere de motive. Concludiunea și proiectul de lege se votează, considerantele și espunerea de motive nici-odată. De exemplu, întrînd astăzi în Cameră mi s'a prezentat un proiect de lege ordinariu al d-lui ministru Ferichidi pentru calea ferată dela Mărășesci la Buzău. Proiectul este la a 3-a pagină, espunerea de motive este dincolo pe cele două pagini. D. ministru pune înainte 5 motive, eu însă am un al șeselea și numai pentru acela voi vota legea: este linia strategică între Mărășesci și Buzău. Dacă ar fi fost vorba numai de înlesnirea comunicației simple, motivele economice numai m'ar fi făcut să mai aștept cu aceasta nouă cheltuială, dară pentru motive strategice eu votez legea. Este dară o eroare constituțională, o eresie parlamentară, când domnia voastră cereți să vă votez nu numai concludiunea ci și motivele. Asupra motivelor fiecare conștiință e liberă: în concludiune să ne unim. Și vedeți cât de greșită, cât de neconstituțională a fost aceasta procedere: căci din momentul, în care a alunecat discuțiunea pe acest teren chiar din partea așa numiților vechi parlamentari, au început bănuielele asupra intențiunilor ascunse, au început aceea scrutare necorectă a motivelor individuale.

(Va urma)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Budapesta în Martie 1879. În zilele ultime domnul profesor la academia de drepturi din Sibiu Dr. Adolf Persz a publicat ca „un fel de critică” a unei alte broșure a colegului seu Dr. Oscar de Meltzl „Situatiunea Sașilor transilvăneni în Ungaria” o broșură intitulată „Cestiunea naționalităților din punct de vedere al etice de stat.”

Cetind aceasta broșură din peana unui Maghiar cu multă plăcere fusei surprins prin ideile cele sănătoase dezvoltate într'ensă despre o cestiune, tractată de regulă cu multă patimă nesănătoasă, prin dejudecare dreaptă, prin întreg tonul amical și totuși

curile vieții... fericirea vulgului nu se potrivește cu ideile marilor cercetători ai științei, numai luminând lumea, ei se află fericiți!

— Te înșeli, domnule Ellermann, dise doctorul cu voce serioasă, cât timp va mai rămâne o substanță nedescoperită, învățații nu vor fi fericiți.

— Și dacă toate vor fi descoperite?

— Atunci învățații vor peri, căci nu vor mai fi de nici o trebuință.

O șuerătură pătrunzătoare vesti stația de Utrecht.

Conversația intreruptă pe un moment fii continuată îndată.

— Bine, domnule doctor, dise tinerul om, mărturisești însuși, că călătoria D-tale la Paris va înainta știința cu un pas gigantic.

— Așa cred și eu.

— Scopul, la care nuzesci trebuie să fie foarte important.

— Se poate. Dar de unde presupui D-ta aceasta?

— Din prezența D-tale aici.

— Explică-te.

— Oh! explicația e foarte ușoară.

(Va urma.)

obiectiv, care caracterizează aceasta scriere. Cu plăcere și recunoștință am vădut, că în fine un Maghiar adevărat respinge fanatismul maghiar și aceea acsiomă maghiară, că numai acela este bun patriot, care cu ori-ce preț caută a stêrpi ori ce nu este pur maghiar, care urgiscesc și hulesc pre acele națiuni nemaghiare, cari totuși încă formează bună parte a acestui stat, în care de atâta vreme la olaltă în bine și în rău trăim; care spre acest scop nici cele mai mârșave mijloace de asuprire, de corumpere nu disprețuesc.

Abstrag dela acele puține pasaje ale acestui libel, cari se ocupă mai direct cu critica indicată a unui alt libel, căci broșura d-lui Persz este cu mult mai pre sus de o simplă critică a unei scrieri și numai în consecințele sale într'adevăr formează critică lovitore, spre exemplu pe când dl O. de Meltzl în al seu libel onorează națiunea română cu antipatia sa, dl Persz cu simț adevărat nobil și demn pledează pentru armonie între toate naționalitățile, pentru armonie și dreptate.

Dar aceasta broșură are valoare de sine, de oare-ce autorul într'un stil foarte dibaciu, cu ajutoriul unei ironii naturale și foarte la loc dojenesce acel spirit de fanatism, de asuprire, de minciună și corupțiune, care tocmai astăzi este omnipotent și pare că încă tot nu și-a ajuns culmea. Cu cuvinte aspre, dar demne de obiect și provenite din inima indignată a unui om, care încă n'a pierdut stima față de drept și morală, caracterizează ticăloșia acelei acsiome moderne, că politica este mai pe sus de morală, că în politică numai și numai egoismul este normativ. Într'adevăr cuvintele puternice ale autorului basate pe știința eternă te întăresc în disprețuirea politice moderne alias dreptul pumnului!

Domnul autor amintesc și despre așa numita ură, care domnesce între diferitele națiuni din patria noastră și susține, că o adevărată ură nu există decât doară în casuri cu totul excepționale, mai ușor la indiviși, cari sub mantaua politice naționale au pățit fiasco cu speranțe individuale egoistice. Cât despre Români domnul autor are tot dreptul, cât despre Maghiari mă îndoiesc despre realitatea aserțiunii.

Într'adevăr Românul nici când n'a avut ură cătră vre-o națiune, fie ea ori și care, deși cu ori-ce ocaziune a respins din reputeri din ori-ce parte au venit încercări de a i smulge acele drepturi divine, cari natura deja le dă națiunilor. Românul nu uresce pre Maghiari, dar cu mândrie îndreptățită susține căși va apăra drepturile, cari regimul maghiar tocmai astăzi cu hotărîre funestă pare că vrea a le răpi.

Românul nu uresce pre Maghiari, dar pretinde dela dênșii ca să l recunoască și stimeze naționalitatea, să l recunoască ca egal. Românii vor frăție cu Maghiarii, dar frăție și amicitie deamnă, sau poate oare există amicitie între asupritor și sclav?! Românul cu toate încercările de asuprire a Maghiarilor, cu toate nisuițele de a i răpi chiar și limba, nu, el nu uresce pe Maghiari, ci i plânge, căci în orbia lor Maghiarii periclitează viitoriul acestei țeri, ale cărei splendoare cu astfel de mijloace nici când nu se va pute a-junge, ci numai prin o întoarcere deservită pe calea contrară, pe calea dreptății, a toleranței și a iubirei.

Calea dreptății, a toleranței și iubirei o recomandă și autorul broșurei, care m'a îndemnat la aceste șiruri. Da, aceasta este calea cea adevărată, calea singură mântuitoare, aceasta să fie devis'a patriotismului în acest stat, în care cu toții trebuie să trăim. Cu aceste vom trăi cum se cade și vom pute satisface chemării noastre, eară cu fanatism, cu urgisire rău vom trăi, căci acele născ rezistență analogă; cum strigi în pădure, așa și resună.

Dl Dr. Persz susține, că mai cugetă ca dênșul mulți Maghiari. Cred aceasta în onoarea națiunii maghiare, dar aceasta nu e destul, ci bine mi pare, că dênșul a binevoit a și ridica vocea până acum singură, dar puternică în marile public.

În sfârșit domnul autor face o propunere pozitivă. Provoacă pre Maghiari, Sași și Români, ca pe terenul social să se înfrățescă, căci politica modernă nu e bună de nimic. Aceasta idee merită toată recunoșterea și foarte drept are autorul, că prin contact social mai des și mai intim și unii și alții și-ar modifica ideile lor poate cam exagerate și apoi cu puteri unite Maghiari, Sași și Români, s'ar pute lupta în contra tendințelor politice moderne, în contra nedreptății și a immoralității.

Sînt convins, că Românii cu plăcere vor primi aceasta propunere, noi tot deauna am fost și sîntem pentru amicitie reciprocă.

Să ni se dea mâna și o vom stringe. Dar să ni-o dea Maghiarii, să ni-o dea Sașii, căci deu mâna noastră a deș și este totdeauna întinsă spre frăție.

Dar prin aceste șiruri am voit numai a atrage atențiunea asupra acestei broșure. Rog pre publicul român a o ceti ca mine și îndresnesc a crede că fie-care va fi satisfăcut.

Eu din parte mi imi esprim părerea de rău, că dl Dr. Persz nu este ministru de culte și instrucțiune publică în locul dlui Trefort! Să sperăm însă, deși speranța trebuie să fie slabă de oare-ce proiectul de lege pentru maghiarisare eri a fost prezentat casei deputaților și primit din toate părțile cu aplaus, să sperăm totuși, că și înțelepciunea domnilor dela regim se va arăta când-va și cum-va.

L. B. L.

Timișoara, 3/15 Martie 1879. (Catastrofa din Seghedin) este fără păreche în istoria omenimei și în Europa. Cine nu are ocaziune a o vedea cu ochii, ori a auți cu urechile proprii descrierea ei și a celor întemplate, nu poate crede în adevărul celor ce se pot scrie. E un lucru mai mult ca admirabil. Numai vehemența nediscriptibilă a elementelor, împărechiată și cam spriginită de indolență, intrălăsarea și negrigeria organelor publice au putut-o produce în mod așa grandios.

Apa când a erupt dëlma, a venit așa de repede, în cât omul în fugă mare nu putea merge mai repede de cât ea; ostășimea care vigila pe dëlme, când a erupt apa a căpătat ordin să se retragă în fugă (Laufschritt). Cu toate aceste apa i-a ajuns și chiar și pe comandantele ei, Escel. Sa Pulcz, i-a impresurat până la pept. Când a ajuns în oraș, a rupt tot ce i sta în cale. După 24 de oare dela intrarea ei, erau deja 1800 de case dërimate, eară oameni peste 2000 de capete înnecați, dară numărul acesta este numai minimal computat.

Autoritățile polițiane și celelalte, nu credeau de posibilă o așa vehemență din partea elementului, ba tot molcomiau publicul, astfel, încât locuitorii cei oboșiți de lucrul de mai nainte, cei bolnavi, neputincioși, etc. de cu sară se culcaseră și apa i-a aflat dormind, și i-a și îngropat îndată sub acoperișele lor. Sinagoga jidovească, biserica sërbească, în centrul orașului sînt dërimate; spitalul cu bolnavi cu tot; institutul orfanilor cu orfani cu tot asemenea s'a dërimat și cufundat sub unde. Se demințesc aceste ici colea din cutare parte oficioasă, pentru oare care cause, dar de giaba, căci sînt fapte — durere — complinite. Mii de martori oculari le întăresc!

Poporul întreg din Seghedin este înr'o stare ce trece peste închipuirea

omului. Se vëd familii întregi stând de câte 2—3 zile pe coperișul casei și cer ajutoriu, dar nu l capătă pentru că sînt alții și mai periclițați și ajutătorii aleargă cu preferință la acestia; alții stau pe câte un pom, ori arbore, și veți că cad cu el cu tot sub apă; când trec barcele cu câte unul sau doi înbărcați, veți că din apă se întind mâni după barcă s'o prindă, să se mântue; dar vësla (lopata) trebuie să i lovească peste mâni, ca să nu se înecă și cei din barcă.

Încă peste 30,000 de oameni, femei, copii campează pe dëlma călei ferate de lângă Seghedin, de 4 zile ziua noaptea sub ceriul liber, unii desculți, alții în cămeși, alte femei în durerile de nascere, n'au avut timp nici încălțăminte ori îmbrăcăminte să și le apuce. Dar cine le poate descrie toate!

Din orașul întreg al Seghedinului nu vor mai rămâne de cât mult 100 de edificii, pentru că pământul, pe care sînt zidite este nêsipos, și cu doi metri mai jos decât patul Tisei; apa care și înainte de esundare în oraș eșia din fântâni afară, lucră de multe zile la temelile lor, subsăpându-le și slăbindu-le, și astfel apa de inundațiune prin vehementul curs al ei, n'are decât să le clătine și împingă, pentru a le dërma. Și afară de aceste apa ce a intrat în oraș n'are loc nici posibilitate de a se retrage, pentru că nivelul orașului, precum dîsei mai sus, este mai jos decât patul Tisei, din care a eșit, și astfel după un timp mai îndelungat, doară numai cu mașinării se va pute îndepărta, eară până atunci tot mereu va dërma la edificii. Astăzi ne aduc cei sosiți scirea, că nici o palmă de pământ nu este uscată în oraș, ci pretutindenea este esundat, la locurile cele mai înalte de jumătate de metru, la cele mai jos de 3—5 metri de sus.

Toate satele și orașele aședate lângă linia călei ferate Seghedin-Timișoara sînt pline de nefericiți, în Timișoara sînt mai multe mii împărțiți și încortelați, și tot mai sosesc, deși nici aici nu mai este loc.

Ați face bine, dle redactor, să stăruiți a se forma comitete filantropice pentru acești nefericiți, cari, se adune victuale ori bani și să se trimită d. e. la magistratul de aici carele ține ziua noaptea ședințele sale în permanență, procură și spedează victuale, în această privință mîne poi-mâne sacă isvoarele, pentru că nu se poate produce atâta cât se recere.

Cei ce sosesc, trebuie hrăniți, cei ce stau încă sub ceriul liber în Seghedin, încă au lipsă de mijloace de esistență, pentru că mijloacele de comunicațiune nu sînt de ajuns dar, nici nu se scie unde să i transporteze cu graba.

P. R.

Caransebeș, în 5 Martie 1879. (Catastrofa dela Seghedin). Vë trâmīt spre publicare următoriu cerculariu, ce la esmis P. S. episcopul Caransebeșului:

„Prea onoraților părinți protopresbiteri, onorată preoțime parochială și eplavioșilor creștin din eparchia de Dumneșeu scutiță a Caransebeșului!”

„O soarte amară, o nespusă ne-norocire a atins orașul Seghedin și satele din împregiurul lui. S'au și împlinit 14 zile, de când locuitorii orașului Seghedin și a le satelor din împregiurul lui s'au luptat eroicesc în contra valurilor pustitoare a le potopului. Însă toate încordările, toate luptele omenesci au fost zadarnice. Nimic nu a putut abate soartea cea îngrozitoare. Mercuri în 12 Martie nou la 3 oare după ameași, torenții apei Tisa au rupt ultimile dëlme și au înecat tot orașul Seghedin. Catastrofa nu se poate descrie. Orașul seamănă unei ruine. Suma de oameni și-au pierdut viața, eară alții toată

„averea lor și astăzi sunt cerșitori. Paguba este enormă.

„Aproape la 70.000 de suflete „perdându-și vatra lor, retăcesc ca „fugari în toate părțile și sunt es- „puși lipsei celei mai crâncene, ne a- „vând unde să-și plece capul!

„În fața acestei grandioase nenorociri cu inima înfrântă de durere „vin a apela la simțul vostru creștinesc, iubiților preoți și creștini! și a „ve roga pe toți fără deosebire bo- „gați și săraci, tineri și bătrâni de „orice stare și meserie, ca fie-care „după putință să alerge în ajutorul „celor nenorociți prin vârsarea apelor „din orașul Seghedin și împrejurul „lui. Fie-care să contribuie spre acest „scop în bani gata sau în hrană, în „victualii cu ce va pute. A ajuta iute „pe acești nenorociți este cea mai înaltă „datorință creștinească, plăcută lui „Dumnezeu. Toate colectele în bani „și naturalii, să se predea comitetelor „alese anume pentru adunarea acestor „ajutoare, eară unde nu sunt alese „comitete, ajutoarele să se dea la judele cercual administrativ al locului.

„Afară de acest grabnic ajutor, „de care este lipsă în tot minutul, „îndatorez cu deosebire pe preoțimea, „comitetele și epitropiile parohiale, „ca epitropiile parohiale în fie-care „dominecă și serbătoare, până va în- „ceta suprema lipsă de ajutorire, să „poarte în fie-care biserică un tas se- „parat și să adune cu el bani de in- „durare dela creștini în favorul inun- „daților prin vârsările de apă ale flu- „viului Tisa din Martie 1879; și acești „bani de milă, preoțimea în înțelegere „cu epitropii să-i trimită îndată la „oficiul politic de cerc (szolgabiro), de „care se ține comuna bisericească, ce „rând cuitanța, de pe care să se ea „o copie și să se trimită deadreptul „mie.

„În fine vă aduc aminte, iubiților! „că precum aurul se lămurește în foc, „așa și iubirea deapropelului se dove- „desce în zilele necazului și ale nenorocirii, de aceea alerțați fără nici o „amânare în ajutorul nenorociților vos- „tri compatrioți cu tot, ce vă este „în putință.

„Împărtașindu-Ve binecuvântarea „arhierescă sum

Caransebeș în 2/14 Martie 1879.

„Al Vostru tuturor voitor de tot binele

Ioan Popasu m. p.
episcop.

Preoțimea va publica acest circula- riu în 3 dumineci sau serbători în biserica poporului adunat.

„Albina“

institutul de credit și de economii în Sibiu, după cum s'a anunțat deja și în „Telegraful Român“, și va ține adunarea generală pentru anul acesta la 28 Martie stil. nou. Între obiectele de pertractat se află și „modificarea acelor §§ din statute, cari se referesc la emiterea scrisurilor fonciare, în sensul articolului de lege XXXVI din 1876. Ne pare rău, că onorabila direcție s'a oprit, în ceea ce privește modificarea statulelor, singur numai la paragrafi indicați. De doi ani încoace acționarii cer cu stăruință la toate adunările generale, ca statutele să fie supuse unei revisiuni și modificări mai pătundătoare. Și după noi au tot cuvântul a cere aceasta.

Administrarea averii fără nici o restringere, denumirea și destituirea oficianților de jos până sus, ficsarea lefilor lor, până și deschiderea de filiale, precum cred unii, întră după statute în competența direcției; drepturile adunării generale se reduc la: a încuviința raportul direcției, a ficsa dividendele și prețul marcelor de prezență pentru domni din

direcție, și a face oare cari alegeri de puțină valoare. Se va întreba fiecine: cum a fost cu puțință a se vota statutele în cuprinderea aceasta? Cum? simplu: s'a făcut propunere a se primi en bloc, și s'au primit. A spus aceasta publice în adunarea generală din 1877, un membru din Bănat, proprietar de 100 acții, mai adăugând că nici atunci nici de atunci încoace el nu a vădut statutele, deși institutul le tipări în mai multe sute de exemplare, spre a le ține — în archiva sa. Înșuși d. Babeș, carele luase parte activă la votarea statulelor, a declarat tot atunci că în urmă s'a convins și d-sa, prin studiu și experiență mai îndelungată, cumcă deu! statutele au trebuință neapărată de o revisiune serioasă. Cu toate aceste, când lucrul ajunsese la votisare, vre o trei deci și atâta de acționari cădură față de domni din direcție, cari dispuneau de câte 10 voturi fie-carele. Era în adevăr ceva straniu a vedé de o parte, cu cât zel domni din direcție își apérau poziția ce înșii și-o formase în statute, de altă parte cum acționarii se încercau a da năvală asupra acestei redute amenințătoare, fără altă armă decât cu biata — dreptate, cu carea astăzi nu o prea scoți la cale.

Tot așa s'a întâmplat acționariilor în anul următor 1878, și ne temem, că tot așa li se va întâmpla și în anul acesta; căci cine este la cărmă are sute de căi și mijloace pentru ași asigura majoritatea. Se vorbește, că direcția va cere de astă dată votul adunării generale pentru înființarea unei filiale, numai scim unde. Noi suntem de părere, că până nu se vor modifica statutele astfel, ca să se introducă în ele garanții mai tari pentru a se asigura interesele institutului și ale acționariilor, cu alte cuvinte până când adunarea generală nu va intra în toate drepturile, ce îi compet prin natura lucrului, până atunci votul cerut să nu se dea. Astăzi, când vedem atâtea institute cădând sau încai sguduindu-se în esistența lor din cauză că nu au fost conduse și supraveghiate cu rigurositatea recerută, nu putem fi destul de precauți în punctul acesta.

Cei ce se supără, pentru că se iau măsuri de precauțiune în cartea abuzurilor, de s'ar pute întâmpla, aceia nu pot fi „curați la inimă.“ Eacă pentru ce credem noi, că este de datorința acționariilor a participa cât mai numeroși la adunarea dela 28 Martie; ear acei, cari nu ar pute lua parte în persoană, să nu lipsească ași alege încai plenipotenți, și anume în persoanele acelor, despre cari sunt convinși, că au în vedere singur numai interesele institutului și ale acționariilor. Învitarea ăce în privința aceasta: „dd. acționari, cari în sensul §-lor 22, 23 și 24 din statute voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți, sunt rugați ași depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual dovețile de plenipotență cel mult până la 25 Martie 1878 st. n. după ameați la 6 oare.“ Precum se vede, statutele îngreunează cât numai se poate participarea la adunarea generală. Sălișteanul d. e., care posedă o acție și voiesce a lua parte la adunare, nuși poate aduce acția cu sine, ci caută să o pună pe postă cu 4 zile înainte de terminul adunării. Cu toate aceste și nu ne disgustăm; să ne supunem și greutăților acestora în interesul cauzei.

Acționarii din afară, cari nu pot participa la adunare în persoană, să trimită acțiunile lor la cassa institutului, de împreună cu plenipotența recerută, umplându-o însă mai întâiu cu numele persoanei de încredere, și avissând în același timp și pre plenipotent, incai prin o cartă de corespondență, despre cele întâmplate. „Albina“ este în felul seu singurul institut ro- mânăesc cu un capital mai considera-

bil. El poate face mult bine poporului nostru; să grijim deci, ca să nu se încuibe în organismul seu defecte, cari ar pute să-i pericliteze esistența.

Vor ăce cei interesați, că se jig- nesce creditul institutului vorbind în public de neajunsuri ca cele menționate. Noi credem din contră, că creditul institutului va cresce, când publicul va vedé, că sunt oameni, cari se interesează de prosperarea institutului și observând scăderi, se încearcă a le delătura.

Un acționar.

Varietăți.

* Escelenția Sa Înalt Preasântitul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul a sosit aici cu trenul de eri (7 Martie) dela Budapesta.

* (Catastrofa din Seghedin). Seghedin în 16 Martie n. Astăzi s'a sêvêșit în mod oficial controlarea caselor surpate. Resultatul a fost următoriu: în partea orașului numită „Rochus“ mai stau încă 14, în orașul de sus 56, în orașul de jos 8 case, în orașul intern 182 case, adecă numărând și gara laolaltă 261 case. Câte case s'au surpat se pot ușor socoti prin o simplă subtracție a numărului pomenit dela numărul total de 9700 case, de care a dispus Seghedinul! Sub astfel de înpregiurări nu e de mirat, că toate declarațiunile organelor guvernului, ce se află aici în loc, înțeleg puțină credință, declarațiunile adecă: Seghedinul — precum a declarat miinistrul president Tisza în parlament — va trăi... Seghedinului, așa se ține aici, numai un împrumut uriaș îi poate ajuta.

Tisa a scădut astăzi cu 2 policari. Dela starea cea mai înaltă a apei Tisa cu 1 urmă și 2 policari. Egalitatea nivelului între apa Tisei și între apele, ce inundă orașul și împrejurimea, până la oara aceasta încă nu este stabilită, diferența fiind de 1 1/2 urmă.

La cercetarea caselor surpate, ce s'a început astăzi, tot mai multe cadavre se scot la lumină. Și astăzi după ameați s'au transportat cinci nenorociți morți la Seghedinul-Nou.

* (Postal). Este de ocupat postul de oficial postal pre lângă obligământul, de a depune o cauțiune de 300 fl., și pe lângă dreptul, de a trage o leafă anuală de 600 fl. v. a. și 100 fl. bani de cuartir. Eventual este de ocupat postul unui practicant la postă cu adjutat anual pr. 300 fl. v. a. Toți doritorii, de a ocupa vre-unul din aceste posturi au săși adreseze suplicile lor la direcțiunea postală în Sibiu în termin de 3 săptămâni.

* (Navigațiunea viitorului). Înainte cu câți va ani, d. Winans, din Baltimore, America, inventă un vas căruia i-a dat numele de vas-țigară. El speră să obțină prin acel vas iu- țeală estra-ordinare. Dar experimenterul murî fără să și fi realizat visul și după ce cheltui milioane spre a construi, lungi, scurta, lărgi și schimba vasul seu într'o sută de moduri. Fii lui Winans au continuat experiențele începute la Baltimore și se cred în punctul de a atinge rezultatul atâta timp căutat. Ei au terminat desemnurile unui vapor, a căruia construcțiune va fi întreprinsă în curând. Acel vapor va avé 1,200 picioare lungime. Dinapoi se va rădica un turn, înalt de 150 picioare, ai cărui pârți interiori vor forma un cilindru sec, traversat de o greutate enormă, care se va pute suî și coborî după voință. Cu această greutate, ce va fi regulată după starea mării, se va preveni ori-ce mișcare de balansare, a vasului. Acest vas monstru va fi prevêdut cu mașini de forță de 100 mii cai și mișcat de doue alice gemene, instalate dinapoi dedesubt. Inventatorii cal-

culează, că iuțeală mijlocie va fi de 23 mile pe oră.

* (Mâncat de Chițcani). „Odeskij Wjestnik“ anunță următorul eveniment important: În 14 Februarie un lucrător din Odessa anume Jegor Stepcenco a lăsat într'o dimineață, plecând la munca ăilnică, pe mama sa, care era așa de bolnavă, încât nu se putea scula din pat, nici chiar a se mișca. Când el se întoarse dela lucru, se apropiă de pat și o întrebă cum se află. Bolnava nu răspuse. El strigă mai tare, dar tot tăcere. Cre- dând că doarme, se apropiă mai mult, se plecă pe pat și oicoană grozavă i isbi vederea. Mama lui nu mai avea față. Mai uitându-se vêdă că ambii ei ochi, nasul până la rădăcină și fălcile de jos până la limbă, erau mâncate de șoareci mari. Mânile, picioarele, umerii asemenea erau roase până la os; cu un cuvânt mai tot corpul nefericitei era mâncat de Chițcani.

* (Impărăteasa Charlotta) vêduva lui Măximilian fostul Impărat de Mexico, despre care nu s'a mai auzit de mult nimic, a fost sugetul principal, cu ocazia incendiului de deunădi al palatului Tervueren. În această privință se scrie din Bruxel cu data 20 ale curente: Eri dimineață a fost silită Impărăteasa Charlotta de a fugi din palatul Tervueren, în care a locuit șapte ani din cauză că la 5 1/2 oare a isbucnit focul. Aproape toți locuitorii palatului se aflau încă în paturi, astfel încât isbucnirea focului a provocat o mare confuzie. Impărăteasa, care locuia în aripa dreaptă a palatului a trebuit să fie scăpată neimbrăcată, și a costat multă osteneală pentru a face să înțeleagă nenorocita Impărăteasă în ce pericol se află. Mai întâiu s'a opus de a părăsi asilul seu atât de iubit, dar după îndemnul și rugămintile tuturor a cedat, exclamând mereu: „Sirmanul meu palat!“ Impărăteasa a fost transportată mai întâiu la familia medicului ei care locuesce în apropiere și unde a fost primită cu cea mai mare amabilitate. Curând după aceasta sosit regina Belgiei în cea mai mare fugă într'o trăsură deschisă venind din Laeken, pentru a duce acolo și pe Impărăteasa. La 11 oare, Impărăteasa însoțită de doctorul alienaților, sosit la palatul Laeken, unde regele Leopold pregătise tot pentru a primi pe sora sa. Palatul Tervueren a ars cu desăvêșire, fără a cunoasce până ađi motivul incendiului. Paguba se urcă aproape la un milion de franci, căci nu s'a putut scăpa nimic din scumpele obiecte cari le conține.

* (Orașul Sulina) s'a declarat prin decret domnesc de port deschis. Toate obiectele și mărfurile de proveniență străină intrate pe apă, sunt scutite de tacsele vamale.

Stupăritul.

Între isvoarele mari și mici a le bogăției naționale și private se poate numera și stupăritul, care este ocupațiune foarte plăcută poporului român. Acest ram de economie să practisează de mult timp din partea țeranilor nostri, durere însă! că acesta, în tocmai ca și cultura pomilor, a suferit și suferă multe calamități provenite numai din oare-cari prejudețe și datine, pe cari țeranii nostri le-au primit drept moștenire dela părinții și străbunii lor.

Țeranii nostri nu și basează cultivarea albinelor pe oare-care cunoștință sigură, ci se mărginesc, în lipsa acestora pe lângă datine, cari de multe ori sunt defectuoase, și pe lângă experiență provenite, esier pe lângă experiență îndelungat, și așa până a nimeri calea cea adevărată în loc de progres să face regres.

O necesitate imperativă a simțit

poporul român în anii trecuți, de un manual în care să se arete noțiunile generale, în parte și cele speciale a le pomologiei. Aceasta necesitate fu delată în an. 1877 prin darea manualului: „Pomăritul de d-nul D. Comșa” care fu salutat și primit cu căldură din partea tuturor amătorilor acestui ram de economie în genere și a învățătorilor în specie, cari sunt obligați a propune practice elevilor acest studiu frumos și interesant.

De când a apărut acest manual pomăritul a început a și lua un avânt însemnat, delătându-și curățind prin factorii sei, din spinii ce au prins rădăcini pe acest teren.

Acum dar, prin ajutorul acelui manual, să sperează, că peste vre-o câțiva ani numai unde se poate vom vedea casele țeranilor încungiurate de grădine frumoase și bine lucrate, spre care poporul dela natură are o pasiune deosebită.

Nu începe îndoială, că tot o astfel de necesitate a avut și are poporul român încă de un alt manual prin care să se introducă la o cultură rațională și a albinelor, cari pe de o parte desvoaltă gustul estetic al omului, ear pe de altă parte îl ajută la mijloacele materiale, dându-i mierea și ceara drept recompensă pentru neînsemnata osteneală, ce o are acela cu ele.

Per tangentem s'a făcut în Nr. 22 al acestui prețuit diar din acest an unele îndigări prin dnul D. Comșa despre aceea, că cum? și unde? să se așeze stupii. Aceste îndigări, salutate cu bucurie, vor contribui în parte la delăturarea unor rele, la cari sunt espusi stupii din cauza locului celui nepotrivit cu natura lor.

O mare lacună ar umplea fie dl Comșa, care, cred că și va fi având materialul gata din acest ram economic, fie ori-care alt individ, care și va fi având noțiunile sale pe acest teren, și o mare lacună ar umplea prin edarea unui atare manual prin care să i se facă poporului cunoscut noțiunile de cari are lipsă la cultura stupilor.

Realisându-se această dorință comună și combinând apoi pomăritul cu stupăritul ce stau în oare-care necs vom pute clădi un edificiu solid pe o basă solidă și astfel se vor delătura obiceiurile înruginite în cultura acestor 2 rami de economie; ear osteneala d-lui autor va fi recompensată prin buna primire, ce o va întâmpina un atare manual la publicul român.

Simon în 4 Martie 1879.

Ilariu Reit m. p.
învățător.

mat. Prețurile lor s'au urcat cu câte 15—25 cr. v. a. la maza met. Așa s'a vândut în special. Grâu după calitate cu câte fl. 6.80—9 pro m. m. Săcară fiind puțină cu câte fl. 5.25—5.30; Orzul a fost căutat și plătit cu fl. 5.30—5.35; Ovșul nefiind căutat s'a plătit cu fl. 5.25; Cucuruz a fost puțin dar căutat și s'a plătit m. m. cu câte fl. 4.30—4.40; Spiritul s'a vândut la prețurile din săptămânile trecute. A trecut adecă 100-a de litre % cu fl. 25.50—26 fără vas și cu fl. 26.50—28.75 cr. cu vas cu tot.

Mediaș, 13 Martie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5.20—6.; Grâu săcăreț fl. 3.20—3.60; Săcară fl. 3.20—3.40; Ovș fl. 2.—2.50; Cucuruz fl. 2.50—2.75 Sămânță de cânepă cu fl. —.—5; Fasole fl. 4.—4.90; Cartofi noi fl. —.—2; Fân fl. 1.40—1.60; Cânepă fl. —.—; Slănină pro 100 chilo: fl. .70; Unsoare de porc fl. 65—70; Său de luminări fl. 40—53; Spirit pro grad 10 cr.; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc 40—44 cr.; carne de vițel cr. 40—44; carnea dela un miel întreg fl. 1.40—2.; oaua 10 de 10 cr. Tergul a fost binișor cercetat, și drumurile încep a se face mai bune.

Budapesta 15 Martie n. Timpul pe la începutul săptămânei se arăta de tot primăvăratie frumos între + 11° până + 12° R. Pe la mijlocul ei însă timpul s'a schimbat și cu încetul deveni furtunos. Termometrul a scăzut cu rapiditate până la +6° R., mai în urmă termometrul arătând la 0 a început o temperatură plină de ploi și furtune. Sâmbăta trecută s'a liniscit timpul, a intrat o răeală repede, s'a făcut frumos și așa săptămâna trecută și-a încheiat cursul cu un timp frumos, plăcut și fără nici un vânt. Durere însă că temuta catastrofă a inundățiunii a năvălit încă din 11 a. c. asupra cetății Seghedin; peste ruinele ei se isbec valurile înfricoșate ale Tisei și acum domnesce o frică panică, că fluviul acesta o să înmormenteze și orașele: Senteș, Ciongrad și Hodmezö-Vásárhely în valurile lui nemiloase. Sute de mii jugere din pământul cel mai bun de cultivat sunt deja total inundate, apa trece peste dânsesele cu furie și domnesce primejdia, că aceste o să fie pentru totdeauna prefăcute în noroaie și gloduri, ce nici odată nu se vor mai pute stăpîni și prefăce earăși în pământ productiv. Ce dimensiuni va lua inundarea dacă se vor rupe mai multe stavile, nu se poate prevedea nici spune. Și Save încă s'a umflat colosal și a inundat deja de nou foarte mult loc. Pe cum se vede trebuie să fim pregătiți la multe nedumeriri și primejdii. Sămânatul de primăvară a început a înainta. Negoțurile peste tot sunt cu mult mai vioaie ca mai înainte.

Negoțul cu bucate a fost între toate de astădată mai bun și mai vioiu. Prețurile lor s'au suit la fie-care majă metrică cu câte 20—25 cr. v. a. S'au vândut în special:

Grâu la 80—85,000 m. m. cu câte fl. 9.65—9.50 cr. v. a.

Săcară la 3000 m. m. cu fl. 6.20; Orz la 3000 m. m. cu fl. 5.25—7.75; Ovș la 2000 m. m. cu fl. 5.60—5.70;

Făină a trecut foarte multă fiind căutată numai de străini cum a fost și mai înainte, dară acum s'au îmbulzit chiar neguțătorii indigeni a o cumpăra cu o rapiditate ne mai pomenită de multă vreme.

Lânile fiind căutate numai de neguțătorii indigeni n'au avut prea mare trecere și s'au vândut la 9500 chilogramme cu câte fl. 1.90—3.30 cu deosebire la fabricanți;

Porcii s'au mai scumpit. Între 64,290 mii de capete s'au aflat de vândare din România 1610 și din Transilvania 440 de capete.

Unsoarea de porc a trecut bine plătindu-se cu 48 fl. fără, eară cu 50—51 fl. cu vas cu tot.

Slănină s'a vândut după calitate cu fl. 39—45; untura cu fl. 45—46.50;

Peile de astădată a trecut foarte tare deși au fost mai scumpe ca în rândurile trecute. Au trecut la 15,000 de dăraabe între cari cele din Transilvania cu câte fl. 130—140, și cele din Bănat cu câte 118—120 per 102 dăraabe. Părechia însă după calitate cu câte fl. 11—14.50.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 29 Martie și 29 Aprilie imob. rămasului după Onu Bichis în Hașag (jud. cerc. Mediaș); în 5 Mai și 11 Iunie imob. lui Costan Pora și Petru Söcs în M. Szt. Anna; în 5 Mai și 11 Iunie imob. lui Benjamin Szabo în Gerlicze; în 2 Mai și 9 Iunie imob. lui Adam Kancz în Bazid (trib. M. Vásárhely); în 8 Aprilie și 8 Mai imob. lui Stefan Varadi în Orman (judec. cerc. Gherla); în 7 Aprilie și 7 Mai imob. lui Șofron Popa în Veza (jud. cerc. Aiud); în 7 Mai și 6 Iunie imob. erariului cesreg. în Sânt-Ioana (jud. cerc. Gherla); în 26 Martie imob. lui Anton Iacob și soți în Orăștie (trib. Deva); în 22 Martie imob. lui Isac Bucur în Șalcău (jud. cerc. Mediaș); în 16 Aprilie și 16 Mai imob. lui Simion Cioban în Tăurenii (jud. cerc. Aiud); în 16 Aprilie și 16 Mai imob. lui Petru Rusan în Cricău; în 16 Aprilie și 16 Mai imob. lui Nicolae Șandru în Tibru; în 29 Martie imob. lui Mihail Girtlingea în Făgăraș (judec. cerc.); în 8 Aprilie și 8 Mai imob. și mobilele Mariei Kancz și soți în Șomcuta mare (jud. cerc.); în 26 Martie și 30 Aprilie imobilele lui George Oliginar în Feldioara (tribunal Brașov); în 9 Aprilie și 9 Mai imob. lui Vasile Șarlea în Micăsasa (jud. cerc. Mediaș); în 8 Aprilie și 8 Mai imob. lui George Cristian în Nagybánya (jud. cerc.); în 21 Martie imob. lui Gavrilă Andreș în Năsăud (jud. cerc.); în 12 Aprilie imob. lui Efraim Vertelean în Cara (tribun. Cluj); în 16 Aprilie imob. lui Samuilă Ban în Aiud (jud. cerc.).

Nr. 55|1879.

1—3

EDICT.

Rachila Tudur Cureau din Apoldul superior, legiuita soție a lui Vasile Pătruț din Turnișor, carea aproape de 4 ani a părăsit cu necredință pre bărbatul ei, pribegind prin lume fără a se scî ubicațiunea ei, se provoacă a se presenta în termin de un an înaintea subsemnatului scaun ppresbiteral, căci la din contră, procesul divorțial intentat de bărbatul ei, se va pertracta și decide și în absența ei.

Mercurea la 5 Martie 1879.

Dela scaunul ppresbiteral al Mercurei.

I. Droc m. p.,
adm. prot.

Bilanțul

Institutului de credit și de economii „Albina”
cu 31. decembrie 1878.

Active:

	fl.	cr.
Cassa în numerar	42,027.54	
Monetă	390.78	
Portfoiul		
schimburi de bancă fl. 609073.50		
schimburi de obligațiuni dela reuniuni de credit . . . fl. 41.426.63	650,500.13	
Împrumuturi pe ipoteci	29,287.99	
Credite ficse	57,347.20	
Împrumuturi pe efecte	560.—	
Efecte, după specificațiune	17,374.75	
Debituri și interese restante	58,061.93	
Realități	25,370.60	
Spese de fundare . fl. 4,200.		
după amortisare de „ 1,400.	2,800.—	
Mobilierul „ 2,135.15		
după amortisare de „ 213.51	1961.64	
	fl. 885,642.56	

Sibiu, în 31 Decembre 1878.

Paul Dunca m/p., **L. Popescu** m/p., **V. Roman** m/p., **Romul Petric** m/p.,
membru de direcțiune. membru de direcțiune. director executiv. comptabil.

Subsemnatul comitet am esaminat bilanțul present, și confruntându-l cu registrele principale și ausiliare ale societății purtate în bună ordine, l'am găsit în consonanță cu aceleși și în toată regula.

Sibiu, 6/18 Martie 1879.

Comitetul de revisiune:

August Sennor m. p. Anton Schiau m. p. Dr. Aureliu Brote m. p. Ioan Crețu m. p.

Contribuiri pentru nenorocirii din Seghedin.

A. Lista între membrii consistoriului arhidieceșan gr. or.

Nicolau Popea, archim. și vic. archieppese 10 fl., Dr. Ilarion Pușcariu, protos. 5 fl., Ioan Hania, protopresb. 5 fl., Moise Lazar protopresb. 5 fl., Zacharia Boiu, protopresb. 5 fl., Nicolau Cristea, protopresb. 5 fl., Ioan Popescu, protopresb. 5 fl., Dimitriu Cunțan, presbiter 2 fl., Elia Măcelariu 5 fl., Constantin Stezariu 5 fl., Antoniu Bechnitz 4 fl., Dr. Ioan Nemeș 5 fl., Dr. Dimitriu Răuciu 3 fl., Dr. Ioan Borcia, fisc. cons. 3 fl., Nicănor Frateș, secr. cons. 5 fl. Suma 72 fl.

B. Lista la institutul de credit și economii „Albina.”

Institutul de credit „Albina” 100 fl., Iacob Bologna 5 fl., Paul Dunca, cons. gub.

pens. 10 fl., Parteniu Cosma, advoact 10 fl., Gregor 8 fl., V. Roman 5 fl., npp. 1 fl. Suma 139 fl. La olaltă cu totul 211 fl., cari în 3/15 Martie a. c. s'au și înaintat la locul destinațiunii.

Bursa de Viena din 19 Martie n. 1879.

Metalicele 5%	64 50
Împrumutul naț. 5% (argint)	64 70
Împrumutul de stat din 1860	117 75
Acțiuni de bancă	792 —
Acțiuni de credit	246 25
London	117 20
Argint	— —
Galbin	5 54
Napoleon d'aur (poli)	9 32 ¹ / ₂

Economic.

Arad, 15 Martie n. Negoțul bucatelor în săptămâna trecută și din cauza marilor inundații cu deosebire însă a catastrofei dela Seghedin a fost tare ani-

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA”.

A X-a adunare generală ordinară

va avé loc **Duminecă în 30 Martie 1879** c. n. la 3 oare după prânț în casa proprie (strada Cîsnădiei Nr. 5).

Obiecte:

1. Darea de samă despre afacerile anului 1878 și bilanțul anual.
2. Raportul comitetului de revisiune.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.
5. Sortiri de obligațiuni a le fondului de întemeiare.

Sibiu, în 1 Martie 1879.

[10] 3—3

Consiliul administrativ.